

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0413 van 3 juni 2014
in de zaak 1011/0921/A/8/0883

In zake:

1. de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]
2. Mevrouw [REDACTED], wonende te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Peter HEYMANS
kantoor houdende te 2880 Bornem, Kloosterstraat 14

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Thomas RYCKALTS
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 27 juni 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 28 april 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem van 31 januari 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van een tuinberging en tuinafsluiting.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben geen toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de eerste kamer, werd op 16 april 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 mei 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc VAN ASCH heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter HEYMANS die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Sofie ALBERT loco advocaat Thomas RYCKALTS die verschijnt voor de tussenkomen partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer ████████ verzoekt met een aangetekende brief van 23 september 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 7 november 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomen partij beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. De tussenkomen partij is de aanvrager van de vergunning.

Het verzoek tot tussenkomen is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 27 oktober 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomen partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de regularisatie van een tuinberging en een tuinafsluiting”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan ‘Mechelen’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 26 november 2010 tot en met 26 december 2010, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem weigert op 31 januari 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Gelet dat er over het tuinhuis (10,5 m²) en de draadafsluiting reeds uitspraak werd gedaan in het dossier SV/2008/0300 bij besluit CBS van 01-12-2008.

-De draadafsluiting op de linker- en rechterperceelsgrens met een hoogte van 4 m te beperken tot een hoogte van 2 m.

-Het tuinhuisje uit te voeren met houten gevels en in te planten op minimum 2 m van de perceelsgrens.

(...)

Een tuinberging met een oppervlakte van 28 m² bestaande uit grijs gegalvaniseerde staalplaat is niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening, gelet op het achterliggende open agrarisch gebied, het betreft een streekvreemd materiaal welk ook uit esthetisch oogpunt niet kan toegestaan worden. Een ander materiaal zoals bijvoorbeeld hout zou wel kunnen toegestaan worden. Een constructie van dergelijke oppervlakte dient te worden ingeplant op minimum 2 m van de perceelsgrens.

Een draadafsluiting met grijze kleurstrips van 4 m kan niet toegestaan worden. Een algemeen gebruikte hoogte voor een draadafsluiting is 2 m.

De privacy van derden wordt niet in gevaar gebracht.

...”

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 1 maart 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 21 april 2011 om dit beroep gedeeltelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de tuinafsluiting maar te weigeren voor de tuinberging, en dit op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Het perceel paalt achteraan aan een agrarisch gebied. Een tuinberging uitgevoerd in gegalvaniseerde staalplaat is vanuit esthetisch oogpunt niet aanvaardbaar in een landelijke omgeving. Staalplaat heeft een te industrieel karakter. Het standpunt van het college van burgemeester en schepenen mbt de tuinberging kan worden bijgetreden.

De draadafsluiting op de rechtse perceelsgrens reikt tot 4m hoog. Normaliter worden enkel draadafsluitingen toegestaan tot op een hoogte van 2m.

Volgens beroeper is dergelijke hoogte nodig om voldoende privacy te hebben. De bebouwing op het aanpalende perceel werd immers opgericht tot op 1m60 van de perceelsgrens en bevat in de zijgevel ramen waardoor er rechtstreekse inkijk is op het perceel van de aanvrager.

Gelet op de situatie ter plaatse, kan in casu een afsluiting van 4 m hoog worden toegestaan in draad zodat de privacy van de aanvrager kan worden gegarandeerd.

...”

Na de hoorzitting van 26 april 2011 beslist de verwerende partij op 28 april 2011 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

3. **Omschrijving en historiek van de aanvraag :**

De aanvraag betreft enerzijds de regularisatie van een tuinberging van 28m² met een nokhoogte van 2m80 en opgericht in grijze staafplaten en anderzijds de regularisatie van een afsluiting met groene draad van 4m hoog. De berging en draadafsluiting bevinden zich op een perceel bebouwd met een vrijstaande eengezinswoning. De aanvraag is gelegen langs de verbindingsweg tussen Hingene en Wintam.

Historiek :

Op 1 december 2008 verleende het college van burgemeester en schepenen een vergunning voor een tuinhuis van 10,5m² onder volgende voorwaarden :

- De draadafsluiting op de linker- en rechterperceelsgrens met een hoogte van 4m te beperken tot een hoogte van 2m.*
- Het tuinhuisje uit te voeren met houten gevels en in te planten op minimum 2m van de perceelsgrens.*

4. **Besluit college van burgemeester en schepenen :**

De aanvraag werd op 31 januari 2011 rechtstreeks geweigerd door het college van burgemeester en schepenen met volgende motivering:

“Een tuinberging bestaande uit grijs gegalvaniseerde staalplaat is niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening, gelet op het achterliggend open agrarisch gebied, het betreft een streekvreemd materiaal welk uit esthetisch oogpunt niet kan toegestaan worden. Een ander materiaal zoals bv hout zou wel kunnen toegestaan worden. Een constructie van dergelijke oppervlakte dient te worden ingeplant op minimum 2m van de perceelsgrens.

Een draadafsluiting met grijze kleurstrips van 4m kan niet toegestaan worden. Een algemeen gebruikte hoogte voor een draadafsluiting is 2m.”

5. **Argumentatie beroeper :**

■ :

Beroepsindiener beschikt over foto's van naburige percelen, genomen uit zijn eigen tuin en woning, waarop andere vergunde constructies uit diezelfde gegalvaniseerde staalplaat terug te vinden zijn. Het materiaal kan aldus niet als streekvreemd worden beschouwd. Het blijft dan ook de vraag waarom het schepencollege de tuinberging van beroepsindiener niet als verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening beschouwt. Bovendien moet er op gewezen worden dat de staalplaat gelakt is in een grijsgroene kleur die zich bijzonder goed integreert in het landschap. De kleur en uitzicht zijn vergelijkbaar met houten constructies die na enige tijd verweren tot eenzelfde kleur.

Volgens het schepencollege dient een constructie van een dergelijke oppervlakte op minimum 2m van de perceelsgrens te worden ingeplant. De tuinberging heeft nochtans maar een oppervlakte van 28m². Dit is op zich geen onredelijke oppervlakte voor een tuinberging.

Volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, kunnen tuinbergingen tot 40m² in de achtertuin tegen de perceelsgrens worden geplaatst. In dit besluit worden geen voorwaarden qua materiaalkeuze bepaald. De te regulariseren tuinberging staat niet onredelijk dicht bij de perceelsgrens ingeplant. De tuinberging op het naburig perceel bevindt zich op een afstand van 45m tot 1m5cm van de grens met het perceel van beroepsindiener en werd kennelijk zo vergund.

Er is geen enkele wettelijke grondslag die bepaalt dat een tuinafsluiting maar 2m hoog mag zijn. Beroepsindiener werd door omstandigheden gedwongen om een hoge afsluiting te plaatsen. De rechterbuur heeft zo dicht bij de perceelsgrens gebouwd (1m60 van de perceelsgrens) en heeft daarenboven veel ramen in de zijgevel, zodat hij inkijk heeft op volledige perceel van beroepsindiener.

6. Wettelijk beoordelingskader :

- *Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.*

6.1. Planningscontext :

- *De aanvraag situeert zich in het vastgestelde gewestplan Mechelen (goedgekeurd bij KB van 5 augustus 1976).*
- *Het eigendom is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg.*
- *Het eigendom is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd ruimtelijk uitvoeringsplan.*
- *Het eigendom is niet gelegen binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.*
- *Het eigendom is niet getroffen door een rooilijn.*

(...)

7. Adviezen :

Het college van burgemeester en schepenen heeft naar aanleiding van het beroep over de aanvraag het standpunt van 1^e aanleg bevestigd en aangevuld als volgt :

“Aan het beroep werden foto’s gevoegd van constructies in gegalvaniseerde staalplaat uit de omgeving. Hierbij dient te worden opgemerkt dat :

Constructie 1 werd vergund op 5/12/1994. Deze constructie werd aangevraagd met als gevelmateriaal bruine houten wanden en als dakmaterialen waterdichte platen zwart of groen op een minimumafstand van 25m van de perceelsgrens. In de vergunning werd opgelegd dat de dakbedekking strikt uit te voeren was met vezelcementgolfplaten in een zwarte kleur.

Constructie 2 betreft een niet vergunde constructie, een regularisatie aanvraag werd op 15/6/1998 geweigerd.

Constructie 3 werd vergund op 29/11/1999 op 3,2m van de perceelsgrens.”

8. Openbaar onderzoek :

De aanvraag werd openbaar gemaakt. Er werd 1 bezwaarschrift ingediend.

Samenvatting van de bezwaren :

Geen probleem met een afsluiting tussen 2 percelen maar dan wel binnen de normen die worden toegestaan door de gemeente, namelijk maximum 2m hoog.

De inhoudelijke behandeling van de bezwaren wordt verder in dit besluit opgenomen.

9. Beoordeling :

Volgens het vastgestelde gewestplan van Mechelen (goedgekeurd bij KB van 5 augustus 1976) situeert de aanvraag zich in woongebied.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De aanvraag betreft de regularisatie van een draadafsluiting tot 4m hoog tussen 2 percelen en de regularisatie van een tuinberging van 3m50 breed bij 8m diep. De tuinberging van gegalvaniseerde staalplaat werd opgericht op 1m van de linker en achterste perceelgrenzen.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan en dient getoetst te worden op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Het besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, bepaalt, dat geen vergunning nodig is voor :

- *afsluitingen tot een hoogte van twee meter in de zijtuin en achtertuin;*
- *van het hoofdgebouw vrijstaande, niet voor verblijf bestemde bijgebouwen, met inbegrip van carports, in de zijtuin tot op 3 meter van de perceelsgrenzen of in de achtertuin tot op 1 meter van de perceelsgrenzen. De vrijstaande bijgebouwen kunnen in de achtertuin ook op of tegen de perceelsgrens geplaatst worden als ze tegen een bestaande scheidingsmuur opgericht worden en als de bestaande scheidingsmuur niet gewijzigd wordt. De totale oppervlakte blijft beperkt tot maximaal 40 vierkante meter per goed, met inbegrip van alle bestaande vrijstaande bijgebouwen. De hoogte is beperkt tot 3 meter;*

De bepalingen van dit besluit zijn van toepassing, voor zover deze handelingen niet strijdig zijn met de voorschriften van stedenbouwkundige verordeningen, of met de uitdrukkelijke voorwaarden van stedenbouwkundige vergunningen.

Op 1/12/2008 heeft het college van burgemeester en schepenen een vergunning afgeleverd voor het verbouwen van de woning onder voorwaarden :

- *het tuinhuis uit te voeren met houten gevels, en in te planten op min 2m van de perceelgrens.*

- de draadafsluiting op de linker en rechter perceelgrens met een hoogte van 4m te beperken tot een hoogte van 2m.

Het perceel paalt achteraan aan een agrarisch gebied. Het college van burgemeester en schepenen stelt, dat de gegalvaniseerde staalplaat een streekvreemd materiaal is dat uit esthetisch oogpunt niet aanvaardbaar is in een landelijke omgeving. Tevens dient volgens het schepencollege een constructie van dergelijke oppervlakte te worden ingeplant op minimum 2m van de perceelsgrens.

In het beroepschrift wordt erop gewezen dat de staalplaat gelakt is in een grijsgroene kleur en dat de kleur en het uitzicht kunnen vergeleken worden met kleur en uitzicht van houten constructies die verweerd zijn. Tijdens de hoorzitting werden foto's bijgebracht. De deputatie volgt de argumentatie van beroeper.

De deputatie oordeelt tevens dat de inplanting van de tuinberging met oppervlakte van 28m² op 1m van de linker perceelsgrens en de achterste perceelsgrens de goede aanleg van de plaats niet in het gedrang brengt.

De draadafsluiting op de rechter perceelsgrens reikt tot 4m hoog. Normaliter worden enkel draadafsluitingen toegestaan tot op een hoogte van 2m.

Volgens beroeper is dergelijke hoogte nodig voor de privacy. De bebouwing op het aanpalende perceel werd immers opgericht tot op 1m60 van de perceelgrens en bevat in de zijgevel ramen, waardoor er rechtstreekse inkijk is op het perceel van de aanvrager.

Uit de foto's blijkt inderdaad dat er zich ramen in de zijgevel van het gebouw op het aanpalende perceel bevinden. Aangezien deze zich niet op ten minste 1m90 van de perceelsgrens bevinden, worden de bepalingen van het burgerlijk wetboek geschonden. gelet op de situatie ter plaatse, kan in casu een afsluiting van 4m hoog in draad worden toegestaan, zodat de privacy van de aanvrager kan worden gegarandeerd.

Uit voorgaande bespreking volgt dat vergunning kan worden verleend voor tuinberging en tuinafsluiting.

(...)

Algemene conclusie :

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing van 28 april 2011 werd aangeplakt volgens attest van aanplakking op 31 mei 2011.

Het beroep tot vernietiging van 27 juni 2011 is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De tussenkomenende partij zet uiteen dat in het annulatieberoep de hoedanigheid van de verzoekende partijen niet vermeld wordt. Zij roept de schending in van artikel 4.8.16, §3, eerste lid, 1° VCRO.

De tussenkomenende partij is tevens van oordeel dat het annulatieberoep geen omschrijving geeft van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die de verzoekende partijen zouden kunnen ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing. Volgens haar doen de verzoekende partijen niet blijken van effectief nadeel en een persoonlijk actueel belang. Het feit dat zij rechtstreekse burens zijn is volgens de tussenkomenende partij onvoldoende om van een rechtstreeks en evident belang te kunnen spreken.

De tussenkomenende partij benadrukt dat de verzoekende partijen geen nadeel kunnen ondervinden van de draadafsluiting vermits de aangebouwde garage toebehorend aan de verzoekende partijen met twee verdiepingen zich slechts op een afstand van 167 cm van de perceelsgrens met de tussenkomenende partij bevindt. Ook de tuinberging van de verzoekende partijen bevindt zich op een afstand vooraan van 45 cm en achteraan van 105 cm van de perceelsscheiding. Volgens de tussenkomenende partij nemen deze constructies voor een groot deel het zicht weg van de verzoekende partijen. Daarenboven is de perceelsafsluiting aan de straatzijde lager dan de leibomen van de verzoekende partijen die op ongeveer 1 m van de perceelsgrens ingeplant zijn. Verder voert de tussenkomenende partij aan dat de verzoekende partijen op de perceelsgrens een nieuwe beukenhaag hebben aangeplant, zodat zij geen hinder kunnen ondervinden van dit deel van de afsluiting. Volgens de tussenkomenende partij wordt het zicht op het achterliggend weiland niet weggenomen, omdat die zich op de zijdelingse en niet op de achterliggende perceelsgrens bevindt.

De tussenkomenende partij stelt nog dat de verzoekende partijen zich schuldig maken aan talrijke bouw misdrijven. Het feit dat zij geregulariseerd werden neemt niet weg dat de verzoekende partijen over illegale lichten en uitzichten beschikken over het perceel van de tussenkomenende partij.

De tussenkomenende partij besluit tot de onontvankelijkheid van het ingediende annulatieberoep.

De verzoekende partijen voeren geen verweer.

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partijen rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zullen de verzoekende partijen het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens

vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad stelt vast dat uit het beroep tot vernietiging voldoende blijkt dat de verzoekende partijen de aanpalende burens zijn van de tussenkomende partij die de aanvrager is van de vergunning. Hoewel dit feit op zich onvoldoende is om een rechtstreeks en persoonlijk belang te kunnen aantonen, motiveren de verzoekende partijen op voldoende wijze hun belang door te verwijzen naar een afsluiting van 4 m hoog in open landelijk gebied waardoor volgens hen het evenwicht tussen burens wordt verstoord.

De door de tussenkomende partij aangevoerde argumenten raken de beoordeling ten gronde.

De Raad verwerpt de exceptie.

C. Schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij voert aan dat de verzoekende partijen nagelaten hebben gelijktijdig met de indiening van het verzoekschrift een afschrift hiervan per beveiligde zending en ter informatie te versturen aan de verwerende partij en aan de begunstigde van de vergunning.

Volgens de tussenkomende partij is deze voorwaarde een substantiële vormvoorwaarde. Zij is van oordeel dat artikel 4.8.16, §5 VCRO geschonden is en besluit tot de onontvankelijkheid van het beroep tot vernietiging.

Beoordeling door de Raad

De Raad verwerpt deze exceptie bij gebrek aan belang. De beweerde schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO heeft de tussenkomende partij niet belet om tijdig en op ontvankelijke wijze tussen te komen in de procedure voor de Raad.

Daarenboven blijkt uit de tekst van artikel 4.8.16, §5 VCRO dat de kennisgeving van het verzoekschrift en de bijgevoegde stukken aan de verwerende partij en aan de begunstigde van de stedenbouwkundige vergunning een louter informatieve waarde heeft zodat een schending ervan niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering.

De Raad verwerpt deze exceptie.

D. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

De tussenkomende partij voert aan dat het beroep tot vernietiging niet ontvankelijk is bij gebreke van een voldoende omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden worden.

De tussenkomende partij voert aan dat het verzoekschrift in een doorlopende tekst, zonder onderverdelingen, louter een uiteenzetting bevat van de feiten en van bepaalde grieven. Er wordt volgens haar nergens een kwalitatieve omschrijving gegeven van de aangevoerde schendingen en het is onmogelijk opportunistiek te onderscheiden van wettigheidskritiek.

De tussenkomen de partij stelt tenslotte vast dat de beslissing enkel bestreden wordt in zover de draadafsluiting vergund is en de verzoekende partijen zich derhalve niet blijken te verzetten tegen de vergunde tuinberging.

De verzoekende partijen voeren geen schriftelijk verweer.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen een geregulariseerd verzoekschrift hebben overgemaakt aan de Raad op 17 juli 2011.

De verzoekende partijen hebben hun feitenrelaas en middelen weergegeven in een niet-gestructureerde doorlopende tekst. Zij voeren aan dat een afsluiting van 4 meter hoog de specificiteit van het landelijk karakter verstoort en een schending inhoudt van de beginselen van behoorlijk bestuur, dat de bestreden beslissing steunt op onjuiste inlichtingen in de mate er zich geen probleem van privacy kan stellen, en eveneens het evenwicht tussen burens geschonden wordt dat gesanctioneerd is door artikel 544 B.W. Tenslotte voeren zij aan dat de hoorplicht geschonden is.

Het komt de verzoekende partijen toe een voldoende duidelijke omschrijving te geven van de geschonden geachte rechtsregels en van de wijze waarop die regels door de bestreden beslissing geschonden geacht wordt.

De Raad oordeelt dat het beroep tot vernietiging enkel ontvankelijk is in de mate de schending ingeroepen wordt van de beginselen van behoorlijk bestuur, de schending van het evenwicht tussen burens en de schending van de hoorplicht.

In de mate de ingeroepen middelen duidelijkheid missen dienen deze in het kader van de rechten van de verdediging begrepen te worden zoals de tussenkomen de partij ze heeft begrepen.

De Raad is weliswaar van oordeel dat de ingeroepen schending van de hoorplicht door de verzoekende partijen voldoende gemotiveerd is om als ontvankelijk middel weerhouden te worden, hoewel de tussenkomen de partij hieromtrent geen schriftelijk verweer heeft gevoerd.

Het beroep tot vernietiging is in de hierboven aangegeven mate ontvankelijk

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Enig middel

Standpunt van de partijen

In dit middel roepen de verzoekende partijen de schending in van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid van het evenredigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel, de schending van artikel 544 B.W. wegens verstoring van het evenwicht van de rechten tussen burens, en van de hoorplicht.

1.

De verzoekende partijen zetten uiteen dat de tussenkomen de partij een draadafsluiting van 4 meter hoog heeft geplaatst op de perceelsgrens terwijl de algemeen vigerende regel maximaal 2 meter is. Zij zijn van oordeel dat een dergelijke afsluiting het landelijk karakter van de omgeving

verstoort. Zij oordelen dat het mogelijk gewin aan privacy niet opweegt tegen de negatieve gevolgen van de afsluiting welke doet denken aan een strafinrichting of aan sommige industrieterreinen. De verzoekende partijen stellen dat het aangevraagde strijdig is met het evenredigheidsbeginsel en indruist tegen het evenwicht van de rechten van burens, zoals gesanctioneerd door artikel 544 B.W.

De verzoekende partijen argumenteren dat het vertrouwensbeginsel geschonden is in de mate zij erop konden vertrouwen dat een dergelijke hoge afsluiting, die het dubbele bedraagt van de normale hoogte van 2 meter, niet zou vergund worden. Zij verwijzen naar het besluit van 16 juli 2010 van de Vlaamse Regering tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (hierna het vrijstellingsbesluit) waaruit zij afleiden dat de normale vergunbare hoogte beperkt is tot 2 meter. Zij menen dat de afsluiting tot 2 meter dient beperkt te worden.

De verzoekende partijen stellen dat de hoorplicht werd geschonden, in de mate zij niet werden uitgenodigd voor een hoorzitting. Zij menen dat het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden in de mate zij niet hebben kunnen uitleggen welke de impact is van het aangevraagde op hun perceel, zodat de verwerende partij onzorgvuldig is geweest bij zowel de voorbereiding als het nemen van haar beslissing.

2.

De verwerende partij voert geen schriftelijk verweer.

3.

De tussenkomenende partij stelt dat de verwerende partij inzake de goede ruimtelijke ordening beschikt over een ruime discretionaire beoordelingsbevoegdheid en de Raad slechts vermag de legaliteit te toetsen, zonder dat hij zijn oordeel in de plaats mag stellen van dit van de vergunningverlenende overheid. De tussenkomenende partij is van oordeel dat de bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk of onjuist is.

De tussenkomenende partij stelt dat er geen enkele wettelijke bepaling, noch op Vlaams, noch op provinciaal noch op gemeentelijk niveau een absolute beperking oplegt van de hoogte van afsluitingen. Het feit dat er een vrijstelling van vergunning geldt voor afsluitingen tot maximaal 2 meter betekent niet dat hogere afsluitingen verboden zouden zijn. De wetgever onderwerpt hogere afsluitingen enkel aan een vergunningsplicht rekening houdend met de goede ruimtelijke ordening van de omgeving.

De tussenkomenende partij stelt dat de hoogte van 4 meter verantwoord is door de concrete feitelijke omstandigheden: het gebouw van de verzoekende partijen bevindt zich op minder dan 1,90 meter van de perceelsgrens waardoor een dergelijke hoge afsluiting gerechtvaardigd is omwille van het behoud van de privacy. Zij stelt bovendien dat dit des te meer verantwoord is omdat de ramen in de zijgevel van het gebouw van de verzoekende partijen onvoldoende ondoorzichtig zijn en inkijk verschaffen.

De tussenkomenende partij voert aan dat de Raad niet bevoegd is om te oordelen over burgerlijke rechten zodat burenhinder niet als een rechtsgeldig middel kan ingeroepen worden. Zij stelt dat de Raad evenmin bevoegd is om na te gaan of de vergunningsaanvraag kennelijk onevenredige hinder veroorzaakt. Ook dit behoort volgens haar tot de uitsluitende bevoegdheid van de burgerlijke rechter.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen geen schending inroepen van stedenbouwkundige voorschriften en met name niet aanvoeren dat de hoogte van de afsluiting strijdig zou zijn met reglementen op gemeentelijk of enig hoger niveau. Zij baseren hun grieven op een aantal beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In het kader van de hem opgedragen legaliteitstoets is de Raad gebonden door de wijze waarop de verzoekende partijen hun vordering hebben afgelijnd. De Raad vermag bovendien zijn beoordeling niet in de plaats te stellen van die van het vergunningverlenend bestuursorgaan en is enkel bevoegd om na te gaan of de verwerende partij de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.

In de mate de verwerende partij beschikt over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid kan er slechts sprake zijn van een kennelijke onredelijke beslissing wanneer deze dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot dezelfde besluitvorming zou komen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing de hoogte van de afsluiting verantwoordt op eensluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar omwille van privacyredenen, en inzonderheid de inkijk vanuit het gebouw van de verzoekende partijen in de tuin van de tussenkommende partij.

In de mate het gebouw van de verzoekende partijen op minder dan 1,90 meter van de perceelsgrens is ingeplant en ramen bevat in de zijgevel, stelt de Raad vast dat het toelaten van de 4 meter hoge draadafsluiting door de verwerende partij gemotiveerd wordt door de concrete in de omgeving bestaande toestand. De bemerking van de verzoekende partijen dat de ramen ondoorzichtig gemaakt zijn en geen inkijk doorlaten, kan niet overtuigen, nu zulks wordt betwist door de tussenkommende partij en de verzoekende partijen niet aantonen dat het ondoorzichtig maken van de ramen al dan niet een wettelijke basis en een permanent karakter heeft. Ter zitting gewagen de verzoekende partijen van een vroegere procedure gevoerd voor de vrederechter en een dading die hieromtrent tussen partijen zou afgesloten zijn. De Raad kan slechts vaststellen dat hiervan geen bewijsstukken worden voorgebracht, noch in het kader van de administratieve beroepsprocedure, noch in het kader van de procedure gevoerd voor de Raad.

De Raad is van oordeel dat in de concrete omstandigheden geschetst door de bestreden beslissing de aangevoerde redenen van privacy en mogelijkheid tot inkijk niet als kennelijk onredelijk kunnen beschouwd worden, in de mate de ramen in de zijgevel van het gebouw van de verzoekende partijen, dat op minder dan 1,90 meter van de perceelsgrens gebouwd is, zich eveneens bevinden op een hoogte van 4 meter.

3.

In verband met het door de verzoekende partijen ingeroepen vertrouwensbeginsel, dat erin bestaat dat zij erop mochten vertrouwen dat de verwerende partij geen vergunning zou afleveren voor een dermate hoge afsluiting, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen hiervoor verwijzen naar het vrijstellingsbesluit van 16 juli 2010 waarbij draadafsluitingen tot 2 meter worden vrijgesteld van vergunning. De verzoekende partijen maken hierbij klaarblijkelijk gebruik van een soort a contrario-redenering.

Het louter feit dat afsluitingen tot een hoogte van 2 meter in bepaalde gevallen vrijgesteld zijn van vergunningsplicht impliceert evenwel niet dat hogere afsluitingen stedenbouwkundig niet vergunbaar zouden zijn; enkel wordt de vergunbaarheid voor hogere afsluitingen onderworpen aan een stedenbouwkundige aanvraag, waarbij het vergunningverlenend bestuursorgaan moet oordelen of het aangevraagde in aanmerking komt voor vergunning rekening houdend met de voorschriften van onder meer artikel 4.3.1 en 1.1.4 VCRO.

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat een recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn zodat de rechtsonderhorige in staat is zijn rechtshandeling op voorhand in te schatten en waarbij hij moet kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het vergunningverlenend bestuursorgaan. Het houdt met name in dat de rechtszoekende mag voortgaan op eerdere houdingen of door een overheid vroegere ingenomen standpunten zodat hij op een bepaalde uitkomst mocht vertrouwen.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat de verwerende partij voorheen een standvastige beleidslijn zou hebben uitgestippeld inzake de vergunbaarheid van perceelsafsluitingen waarvan zij in de voorliggende aanvraag om niet concreet aanwijsbare redenen zou afgeweken zijn.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij de vergunbaarheid stoelt op concrete aandachtspunten van de onmiddellijke omgeving, in casu vrijwaring van de privacy van de tussenkomende partij in functie van de zeer dichte inplanting van het gebouw van de verzoekende partijen tegen de perceelsgrens en de aanwezigheid van ramen in de zijgevel die inkijk mogelijk maken en die eveneens tot op een hoogte van 4 m gebouwd zijn.

4.

Met betrekking tot de mogelijke schending van artikel 544 B.W. en de schending van het evenwicht tussen de rechten van burens, dient de Raad vast te stellen dat een vermeende schending van het Burgerlijk Wetboek inzake burenhinder niet behoort tot de bevoegdheid van de Raad. Geschillen over burgerlijke rechten behoren krachtens artikel 144 van de Grondwet uitsluitend tot de bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken. Dit onderdeel is zodoende niet ontvankelijk.

5.

Met betrekking tot de schending van de hoorplicht merkt de Raad op dat artikel 4.7.23, §1 VCRO bepaalt dat de verwerende partij haar beslissing omtrent het ingestelde beroep neemt op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

Als "*betrokken partijen*" dienen beschouwd te worden de indiener van het administratief beroep, zoals bepaald in artikel 4.7.23, §2 VCRO evenals de aanvrager van de vergunning en het college van burgemeester en schepenen aan wie de indiener van het administratief beroep krachtens artikel 4.7.23, §4 VCRO een afschrift van het administratief beroepsverzoekschrift bezorgt.

De verzoekende partijen zijn noch de indieners van het administratief beroep noch de aanvragers van de vergunning. Het feit dat zij bezwaar hebben ingediend tijdens het openbaar onderzoek over de aanvraag die tot de bestreden beslissing geleid heeft, houdt niet in dat zij beschouwd moeten worden als een bij de administratieve beroepsprocedure "*betrokken partij*" zoals bepaald in artikel 4.7.23, §1 eerste lid VCRO. De verwerende partij kan voorafgaand aan haar beslissing gebeurlijk ook andere partijen horen, doch dit is geenszins een verplichting.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer █████ is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 3 juni 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Marc VAN ASCH, voorzitter van de achtste kamer,

met bijstand van

Sofie VAN NOTEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Sofie VAN NOTEN

Marc VAN ASCH